

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๔-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที ๑๖ เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๕ หน้า ๑๔

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

การฝึกทักษะการฟังและการพูด เด็กที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน (3)

ศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล เขียนและ
เรียบเรียงจากการสัมมนาวิชาการ
ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เรื่อง Developing Listening and Spoken Language
Skills โดย Brenda Bliss

หลังจากเราได้ทำความเข้าใจกับจุดมุ่งหมายในการสอน
และเป้าหมายในการสอนฟังและสอนพูดกันแล้ว คราวนี้ก็มาใส่
รายละเอียดกันเลยละ

การจำชื่อสิ่งของ 2 อย่างจากการฟัง

เป็นการฝึกให้เด็กจำสิ่งที่เห็น หรือได้ยินจากง่ายไปยากหรือ
จากน้อยไปมาก เช่น ผู้สอนนำสิ่งของมาให้เด็กดู 6 อย่าง
ผู้สอนพูดชื่อสิ่งของ 2 อย่าง แล้วให้เด็กเลือกของ 2 อย่างที่
ผู้สอนพูด เมื่อเด็กทำได้ เมื่อเด็กจำได้ ต้องสอนให้เด็กรู้จักชื่อ
ของสิ่งของเพิ่มขึ้น และเพิ่มสิ่งของที่วางให้เด็กเลือกเพิ่มขึ้น

การจำชื่อสิ่งของ 3 อย่างจากการฟัง

เป็นการฝึกให้เด็กจำชื่อสิ่งของที่ผู้สอนพูด 3 ชื่อ แล้วเลือก
สิ่งของที่วางไว้ให้ถูกต้อง (CloseSet)

การจำชื่อสิ่งของ 4 อย่างจากการฟัง

เป็นการฝึกให้เด็กจำชื่อสิ่งของเพิ่มมากขึ้น ผู้สอนอาจจะใช้
รูปภาพในการสอน ซึ่งในการสอนการฟังนี้ ถ้าเด็กผ่าตัด
ใส่ประสาทหูเทียมตั้งแต่ยังเล็ก เด็กจะมีพัฒนาการการฟัง

และการพูดดีกว่า

การฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง

ในขั้นนี้ผู้สอนฝึกให้เด็กเลือกภาพตามคำสั่งของผู้สอน
เช่น ผู้สอนพูดว่า “กากบาท (X) ภาพผู้ชายใส่หมวก” ถ้าครั้งแรก
เด็กกากบาทผิดหรือไม่ถูกต้อง เมื่อเด็กกากบาทใหม่อีกครั้ง
แล้วทำได้ถูกต้อง ผู้สอนให้คำชมเชย เช่น ภาพนี้ถูกต้อง
หนูทำได้ดีมาก หรือผู้สอนให้เด็กเลือกภาพ โดยพูดว่า
“ภาพผู้ชายไม่ใส่หมวก” โดยผู้สอนเน้นคำว่า “ไม่ใส่หมวก”
ถ้าเด็กทำจะกากบาทผิด ให้ผู้สอนพูดเป็นคำว่า “ไม่”
เพื่อเป็นการสอนความหมายของคำด้วย การสอนในลักษณะนี้
ไม่ใช่ใช้วิธีการทดสอบเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการสอนไปด้วย
ทั้งนี้การสอนดังกล่าวเป็นการฝึกหรือการบำบัดโดยใช้ทักษะ
3 ด้าน คือการฟัง การปฏิบัติ และการพูด

การฟังสิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน

เป็นการฝึกฟังให้เด็กคิดวิเคราะห์สิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน
โดยเด็กไม่เห็นสิ่งนั้น (Open Set) เช่น ผู้สอนพูดเกี่ยวกับ
ผลไม้ โดยไม่ได้พูดชื่อของผลไม้ที่จะสอน หรือไม่ได้นำผลไม้
ที่จะสอนมาให้เด็กดู แต่ผู้สอนจะพูดคำหรือข้อความที่สัมพันธ์
กับผลไม้ที่จะสอน เช่น ผู้สอนจะสอนเรื่องสตรอว์เบอร์รี่ ผู้สอน
พูดว่า “มีสีเขียว” เด็กตอบว่า “องุ่น” ผู้สอนพูดว่า “ยังไม่ใช่”
เด็กพูดต่อว่า “แอปเปิ้ล” ผู้สอนพูดว่า “ยังไม่ใช่” และให้ข้อมูล
เพิ่มเติมว่า “มีสีแดงด้วย” และบอกคำตอบที่ต้องการกับแม่
ของเด็ก ให้แม่ของเด็กพูดกับเด็กเพิ่มเติม โดยอาจพูดว่า
“ใส่ในช็อกโกแลต” จนเด็กตอบว่า “สตรอว์เบอร์รี่” เป็นต้น

การฟังแล้วพูดตาม

เป็นการฝึกพูดโดยให้เด็กฟังแล้วพูดตาม ถ้าเด็กพูดผิด
หรือพูดไม่ถูกต้อง ผู้สอนจะต้องให้เด็กพูดใหม่ โดยฟังผู้สอน
พูดก่อนแล้วเด็กจึงพูดตาม แต่ถ้าเด็กยังพูดผิด ผู้สอนจะให้
เด็กพูดใหม่ ไม่เกิน 3 ครั้ง เพราะถ้าให้เด็กพูดมากกว่านี้เด็กจะ
เบื่อหน่ายและไม่ต้องการฝึกพูด ดังนั้น ถ้าเด็กพูดผิดหรือไม่
ชัดเจนผู้สอนควรให้กำลังใจ เช่น พูดว่า “เกือบใช่แล้วนะ
เกือบถูกแล้วนะ” เป็นต้น ●